

at magte disse Opgaver, som her lægges paa dem, eller komme saaledes paa Fode i en Haandevending, at de overhovedet kunde magte deres almindelige vedtægtsmæssige Forpligtelser, idet for adskilliges Vedkommende de Fonds, som de tidligere raadede over, ganskeer opbrugte. Man har derfor aabnet en Adgang for Kasserne til fra Staten at opnaa Laan af indtil 20 Kr. pr. Medlem, som skal tilbagebetales med en vis Procentdel aarlig i Løbet af 5 Aar.

Hele dette Arrangement, som altsaa flytter den ekstraordinære Understøttelse over paa Kasserne, nødvendiggør indgribende Forandringer i alle Kasserens Vedtægter. Det er under Forhandlingerne meddelt af Arbejdsløshedsinspektoret, at dette Arrangement ikke vil kunne bringes i Orden i Løbet af den Tid, der er tilbage af indeværende Aar, selv om Loven i de allernærmeste Dage maatte blive færdigbehandlet i Rigsdagen. Der er derfor under Behandlingen truffet en yderligere Overgangsbestemmelse, som indeholdes i Lovens § 27, og som gaar ud paa, at Staten, selv om Vedtægtsforandringen ikke er gennemført til 1. Januar, skal kunne yde Kasserne Forskud, og Kasserne altsaa være bemyndigede til at udbetale de her bomhandlede Tillæg, og denne Forskudsudbetaling skulde kunne finde Sted indtil 15. Januar. Selvfølgelig løber Staten den Risiko i disse 15 Dage, at den udbetaler Tilskud til Kasser, som maaske ikke vedtager de nødvendige Vedtægtsændringer og dermed lader Anerkendelsen bortfalde. Det er muligt, det er i alt Fald teoretisk noget, som kunde tænkes, og det, der var udbetalt som Forskud, maatte Staten da betragte som tabt. Dette har man været paa det rene med under de Forhandlinger, som er førte i Folketingets Udvalg om Sagen, jeg kan tilføje, at jeg nærer ikke megen Frygt for, at det vil ske, tværtimod gaar jeg ud fra, at alle Arbejdsløshedskasserne vil bestræbe sig for at indordne sig under de nye Forhold, som her tilsigtes indført, og at den Risiko, som Staten løber i disse 15 Dage, ogsaa kun vil blive teoretisk.

En Del af de her omtalte Ændringer var fremme i det oprindelige af mig fremsatte Lovforslag, andre er, somt alt nævnt, hentedede fra de nu bestaaende Love om Arbejdsanvisning eller om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, atter andre er Resultatet af Folketingets Behandling. Alle Partier har tiltraadt Lovforslaget, som det nu fremsættes for det høje Lands- ting, og under Hensyn hertil har ogsaa

jeg tiltraadt det og skal altsaa her anbefale det høje Ting at vedtage det. Jeg maa dog tilføje, at jeg har haft meget store Betæneligheder overfor forskellige af de Bestemmelser, der er indførte i Lovforslaget, men jeg har af Hensyn til de arbejdsløse, af Hensyn til Nødvendigheden af at skabe en Overgangstid fra den nuværende Tilstand til den helt ordinære, paa Grund af det store Antal arbejdsløse, som findes, og af hvilke igen et stort Antal har været meget længe arbejdsløse — Arbejdsløsheden skyldes jo den Omstændighed, at de ekstraordinære Forhold desværre saa langt fra er ophørt, idet Tilførsler af Raastoffer og Brændselstoffer o. s. v. og Eksportforholdene og alt saadant ingenlunde er kommet i normal Gænge —, maattet se bort fra de Betæneligheder, jeg nærede overfor visse af Lovens Bestemmelser. Jeg har overvundet disse og har ment at burde tiltræde det foreliggende Lovforslag, som jeg altsaa herved har den Ære at anbefale det høje Landsting til velvillig og hurtig Fremme under Hensyn til, at Gyldigheden af hele denne Lovgivning udløber i en nær Fremtid.

Dalsgaard: I de senere Aar har det ofte været Tilfældet, at der er levnet Rigsdagen alt for lidt Tid til Undersøgelse og Overvejelse af endogsaa meget vigtige Lovforslag, og særlig er det i saa Henseende ofte gaaet stærkt ud over Landstinget, men jeg tror, at det ingen Sinde har stillet sig værre, end det stiller sig denne Gang med Hensyn til det meget vigtige Arbejdsløshedslovforslag, en Sag, om hvilken der desuden har været megen Strid ude i Landet. Efter store og indgribende Ændringer er Lovforslaget blevet gennemført i det høje Folketing ved anden og tredie Behandling i Gaar, og nu skal det helst gennemføres her i Tinget i Dag og i Morgen, dels paa Grund af den forestaaende Juleferie, som man nødvendig vil have alt for meget afkortet, men særlig fordi den midlertidige Lov om dette Forhold udløber med dette Aars Udgang. Selv om man i det andet høje Ting har været enig om Lovforslaget, burde en saa hurtig Retsforfølgning egentlig ikke finde Sted her i dette Ting; selv om man i det andet høje Ting har været fuldkommen enig om Lovforslaget i den Affattelse, i hvilken det nu er kommet til Landstinget, er det alligevel meget uheldigt, at dette Ting næsten skal tage et saa vigtigt Lovforslag om ikke ubeset saa dog uden nær-